

[Bjørn Elmquist]

Til hr. Ole Espersen vil jeg sige, at vores konklusion var, at vi ville støtte forslaget. Jeg tør ikke sige, om mine ord præcis var som citeret af hr. Ole Espersen, men det, jeg ville sige, var, at vi er imod en afskrivning, altså at vi efter salamimetoden skærer nævningsystemet væk i dansk ret. Selvfølgelig vil der ske en reduktion af antallet af nævningsager ved dette forslag, men vi mener, at det er forsvarligt, og vi mener ikke, at det er starten på en proces, hvor nævningeinstituttet som sådant skal forsvinde fra dansk ret. At det læge elements deltagelse ikke bliver reduceret præcis med de nævningsager, som nu ikke længere finder sted, mener vi at vi kan forklare ved at henvise til, at lægdommere, domsmænd, skal deltage i narkosagernes behandling både ved første instans og i appelinstansen. Alt i alt kan man altså sige, at det læge element stadig vil deltage også i disse sager.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Nu lagde hr. Bjørn Elmquist jo megen vægt på, at justitsministeren vil administrere sin adgang til at give ankemulighed på retssikkerhedsmæssigt fuldt forsvarlig vis; det tror jeg såmænd også justitsministeren vil.

Det, der interesserer mig, er bare, hvorfor det så ikke gælder alle sager. Hvorfor skal det netop være således, at man rammer lige præcis ind i kernen af det, som hr. Bjørn Elmquist kalder småkårsfolks sager? Jeg ved ikke, om det er småkårsfolks sager, men når man anlægger en retssag, hvor lille beløbet end er, har det afgørende betydning for den person, der anlægger sagen. Det synes, som om hr. Bjørn Elmquist fuldstændigt ser væk fra dette og siger: Det kan kun være væsentligt, at der er automatisk anke, hvis det drejer sig om mange penge. Det er det synspunkt, vi ikke kan acceptere.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg mener ikke, at alle sager under 10.000 kr. er det, som vi nu kalder – jeg ved ikke, om det er et lykkeligt udtryk – småkårsfolks sager. Der er også andre sager, som ikke overstiger de 10.000 kr., end dem, der har principiel betydning for de pågældende personer, eller som har stor økonomisk betydning for de pågældende per-

soner, fordi de ikke har ret mange penge. Der er en ganske stor del, tror jeg nok.

Hugo Holm (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg hermed fremlægge Fremskridtspartiets stilling til lovforslaget.

Lovforslaget indeholder så mange aspekter, at det faktisk er umuligt at give en større redegørelse for det inden for den taletid, man her har, og derfor skal jeg gøre det ganske kort ved at tilkendegive, at Fremskridtspartiet indstiller lovforslaget til vedtagelse.

Kirsten Lee (RV):

Jeg skal ikke blande mig meget i striden mellem juristerne her i Folketinget, men blot sige, at dette for os ikkejurister ikke er umiddelbart lettilgængelig læsning, og jeg vil heller ikke anbefale det som morskabslæsning for ret mange andre uden for Folketinget.

Vi har da også i Det Radikale Venstres gruppe drøftet nævnings deltagelse specielt i narkotikasager, og for os er udgangspunktet, at vi selvfølgelig ønsker at fastholde det læge element i retsplejen, men vi vil bestemt være med til at se positivt på, at nævninge kan undværes i narkotikasagerne, og det arbejder vi videre med i Retsudvalget. Vi synes, det er nødvendigt med mellemrum både at modernisere og at forenkle lovgivningen, også inden for Justitsministeriets område, og det ser vi selvfølgelig positivt på, specielt når vi mener, at det samtidig kan foregå, uden at der sker væsentlige forringelser i retssikkerheden.

Dette lovforslag indebærer i hvert fald nogle helt indlysende forenklinger som f.eks., at en far, der anerkender faderskab, ikke behøver at møde personligt op for at anerkende sit faderskab, men kan nøjes med at skrive under på et stykke papir.

Vi synes heller ikke, det er nødvendigt, at domsmænd bruger tid på at afgøre helt ukomplicerede spritbilistsager, hvor blodprøvesvaret jo er bevis og der ikke er nogen særlig anledning til tvivl. Det er da vist nærmest spild af domsmænds tid at bruge dem i den slags sager.

Modsat SF mener vi ikke, at det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at domme i sager under 10.000 kr., som er afsagt ved byretten, ikke kan ankes til landsretten. De kan jo altså ankes,